

שבראה אותם ובראה את כל העולמות ועומדים בגלה על אמרת פה וכמה, בין שירדה לעולם זהה, אם לא מתלבש בלבושי העולם הזה, לא יוכל לעמוד לסלב.

ועל זה ספור זה של התורה, לבוש התורה הוא. מי שחוש שאותו לבוש היא התורה ממש ולא דבר אחר - תפח רוחו, ולא יהיה לו חלק לעולם הבא. אבל זה אמר דוד, שם קיט גל עני ואביטה נפלאות מתורתך. מה שחתה לבוש התורה.

בא ראה, יש לבוש שנראה לפל, ואוטם הטעשים פשרואים לביש על בן אדם שנראה יפה, לא מסתכלים יותר. חושבים שאותו לבוש הוא הגוף, וחושבים שהגוף היא הנשמה.

במו זה התורה יש לה גוף, והם מצות התורה שנקראים גופי תורה. גוף זה מתלבש בלבושים, שהם ספורי העולם הזה. טפשי העולם לא מסתכלים, רק באוטו לבוש, שהוא ספור התורה, ולא יודעים יותר, ולא מסתכלים بما שפחח אותו לבוש. אוטם שירודים יותר לא מסתכלים בלבד העומדים יודע בוגר שהוא מתח בלבוש, אלא בוגר שהוא מתח אותו לבוש. החכמים עבדי המלך העליון, שהם עמדו בהר סיני, לא מסתכלים אלא רק בנשמה, שהיא עקר הכל, תורה ממש. (ולעלם) ולעתיד לבא עתידים להסתכל בנשמה של נשמת התורה.

בא ראה, כי גם למעלה יש לבוש, וגוף, ונשמה, ונשמה לנשמה. השמים והילוותיהם אלה אותם לבושים, ונכשת ישראל זה הגוף שמקבל את הנשמה שהיה תפארתי ישראל, ועל כך היה גוף לנשמה. נשמה שאמרנו זו

בקימין בגינה, על אחת פמה וכמה כיוון דנחתת להאי עלמא, אי לאו דמתלבשא בהני לבושין דהאי עלמא, לא יכול עלמא למסבל. ועל דא הא ספר דאוריתא, לבושא דאוריתא. אהו. מאן דחשיב דההוא לבושא איהו אוריתא ממש, ולא מלה אחרת, Tipch רוחיה, ולא יהא ליה חולקא בעלמא דאתה. בגין בע אמר דוד, (תהלים קיט) גל עני ואביטה נפלאות מתורתך. מה דתחות לבושא דאוריתא.

הא חזי, אית לבוש דאתחי לכלא, וainon טפשין כד חמאן לבר נש בלבושא דאתחי לון שפירא, לא מסתכלין יתיר. חשיבו דההוא לבושא, גופא, וחשיבו דגופא, נשמה.

בהאי גונא אוריתא, אית לה גופא, וainon פקידי אוריתא, דאקרון גופי תורה. האי גופא מתלבשא בלבושין, דAINON ספרין דהאי עלמא. טפשין דעלמא, לא מסתכלי אלא בההוא לבושא, דאייהו ספר דאוריתא, ולא ידע יתיר, ולא מסתכלי במה דאייהו תחות ההוא לבושא. ainon דידען יתיר, לא מסתכלן בלבושא, אלא בגופא, דאייהו תחות ההוא לבושא. חכמים עבדי דמלכא עלאה, ainon דקימינו בטורה דסיני, לא מסתכלי אלא בנשמה, דאייה עקרה דכל א/orita ממש. (ולעלם) ולזמנא דאתה, זמינו לאסתכלא בנשמה דאוריתא.

הא חזי, הבי נמי לעילא, אית לבושא, וגופא, ונשמה, ונשמה לנשמה. שמיא וחיליהון. אלין אינון לבושא. וכנסת ישראל, דא גופא, דמקבלא לנשמה, דאייה תפארת ישראל. ועל דא איהו גופא לנשמה. נשמה